

Templis ir paredzēts ģimenēm

Elders Ričards H. Vinkels
no Septiņdesmitajiem

Kad jūs nākat uz templi, jūs mīlat savu ģimeni ar tik dziļu mīlestību, kādu jūs nekad iepriekš nebijāt jutuši.

Kā nupat minēja prezidents Hinklijs, nesen Sakramento, Kalifornijā prezidents Hinklijs iesvētīja 123. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas templi. Šis skaistais templis apkalpo vairāk nekā 80 000 brīnišķīgus un saviļņotus Baznīcas locekļus Sakramento un tās apkārtnē. Vairāk nekā 168 000 apmeklētāju apciemoja šo templi atvērto durvju dienu laikā. Viņiem teica, ka šajās celtnēs Baznīcas locekļi var pietuvoties Glābējam Jēzum Kristum tuvāk kā jebkur citur uz pasaules. Mūsu Baznīcas locekļi zina, ka caur Viņu tie var atrast mieru un cerību, kas atbalstīs viņus un viņu ģimenes šodienas nemierīgajā pasaulē.

Tad, kad jūs nākat uz templi, jūs mīlat savu ģimeni ar tik dziļu mīlestību, kādu jūs nekad iepriekš nebijāt jutuši. Templi ir domāti ģimenēm. Kad mēs ar sievu sākām vairāk kalpot templī, mūsu mīlestība vienam pret otru un bērniem pieauga. Bet ar to vēl viss nebeidzās. Šī mīlestība pieauga pret vecākiem, brāļiem un māsām, tantēm, tēvočiem, brālēniem un māsīcām, mūsu priekštečiem un jo īpaši pret mūsu mazbērniem! Tas ir Ēlijas gars, kas ir ģimenes vēstures darba gars, un kas Svētā Gara iedvesmots pamudina piegriezt tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem. Pateicoties šai priesterībai, vīri un sievas tiek saistīti kopā, bērni tiek saistīti pie saviem vecākiem uz mūžību un tādā veidā ģimene ir mūžīga un nāve to neizšķirs.

Kad mana sieva un es bijām jauni vecāki ar maziem bērniem mājās, mēs devām mūsu bērniem uzdevumu iemācīties Ticības Apliecinājumus. Balva jeb atalgojums par paveikto bija viens vakars ārpus mājas ar tēti. Mēs bijām apmierināti, kad mūsu trīs vecākie bērni paveica šo uzdevumu. Kad mūsu septiņus gadus vecais dēls pirmo reizi iegaumēja visus 13 Ticības Apliecinājumus, mēs apsēdāmies, lai izvēlētos vakaru un pasākumu, kurā mēs varētu abi piedalīties. Es biju tik aizņemts ar darbu, sabiedriskajiem pienākumiem un Baznīcas pasākumiem, ka divas nedēļas es nevarēju veltīt savam dēlam nevienu vakaru ārpus mājas. Viņš bija ļoti vīlies. Taču es noskaidroju, ka pilsētā, kurā mēs dzīvojām, atradās diennakts boulinga zāle. Mēs nekavējoties izvēlējāmies datumu un nolēmām sākt mūsu pasākumu 5 no rīta. Mēs plānojām piecelties 4 no rīta, pabrokastot un tad doties uz pilsētas centru. Kad pienāca tā diena, agri no rīta es jutu, ka kāds mani rausta aiz pleca. Kad es centos atvērt acis, es dzirdēju manu dēlu sakām: „Vai ir jau laiks, tēti?” Es palūkojos uz savu modinātājpulksteni, bet bija tikai 2 no rīta!

„Dodies gulēt, dēls,” es teicu, „Vēl nav laiks.”

Stundu vēlāk notika tieši tas pats, „Tēt, tēt, vai ir jau laiks iet?” Aizsūtot viņu otro reizi uz gultu, es nevarēju nejust viņa satraukumu.

Tad 4 no rīta mēs piecēlāmies, paēdām, un devāmies uz boulinga zāli. Mēs pavadījām brīnišķīgu laiku.

Es vēlos, kaut es varētu teikt, ka šādos atmiņā paliekošos pasākumos kā šis es piedalos ar visiem saviem bērniem *regulāri*, bet es to nevaru. Es esmu viens no tiem vecākiem, kurš bieži vēlas, kaut viņš varētu atgriezties atpakaļ laikā un izdarīt kaut ko savādāk.

Tāpat kā jūs es nevēlos zaudēt nevienu no saviem bērniem. Es vēlos būt kopā ar visu savu ģimeni mūžīgi. Templis sniedz mums visiem sevišķu cerību, turpināt un uzlabot savas attiecības pat pēc šīs dzīves.

Saistīšanas, kas tiek sniegtas templī, apsola papildus svētības.

„Pravietis Džozefs Smits paziņoja — un viņš nekad nav mācījis mierinošāku doktrīnu — ka mūžīga uzticīgu vecāku saistīšana un dievišķie solījumi, kas viņiem tiek doti dēļ viņu drošsirdīgas kalpošanas patiesībai, izglābs ne tikai viņus pašus, bet arī viņu pēcnācējus. Lai arī kādas no avīm var maldīties, Ganas acis ir pār tiem, un agrāk vai vēlāk tie sajūtīs Dievības pieskārienu, kas pēc tiem sniegsies un vilks tos atpakaļ pulkā. Vai nu šajā dzīvē, vai nākamajā — tie atgriezīsies. Tiem būs jāmaksā savs parāds taisnīgumam, tie cietīs par saviem grēkiem, un daudzi soļo pa ērkšķainu ceļu, bet galu galā tas tos vedīs līdzīgi nožēlas pilnajam izšķērdētājam pie mīloša un piedodoša tēva sirds un mājām, un sāpīgā pieredze nebūs bijusi velta.”¹

Vai šis paziņojums nav uzmundrinošas ziņas visiem vecākiem, kuru bērni ar tiem ir saistīti?

Paskatīsimies uz dažām citām svētībām, ko nes templis.

Tā Kunga nams ir patvērums no pasaules. Sakramento Baznīcas locekļi dalījās sekojošos izteikumos ar atvērto durvju viesiem: „Dažreiz mūsu domas ir aizņemtas ar problēmām un ir tik daudz lietu, kas vienlaicīgi prasa mūsu uzmanību, ka mēs vairs vienkārši nespējam skaidri domāt. Templī šīs lietas, kas novērš [mūsu] uzmanību, pamazām pazūd, dažādi traucēkļi un apjukums pazūd un mēs varam saprast lietas, kuras mēs nespējam saprast pirms tam.”

Celestiālā istaba templī ir īpaša miera, klusuma un skaistuma vieta. Tās ir klusas debesis, kur cilvēks var pārdomāt, apsvērt, lūgt un meditēt un sajūst Debesu Tēva un Glābēja mīlestību.

Kad mēs pārdomājam un meditējam templī, mūsu domas dabiski koncentrējas uz mūsu ģimenes locekļiem.

Otrajā Samuēla grāmatā 22:7 mēs lasām Dāvida vārdus: „Savās bailēs es kliecēju pēc Tā Kunga un piesaucu savu Dievu pēc palīdzības; tad Viņš sadzirdēja manu balsi Savā namā, un mans izbaiļu sauciens nonāca Viņa ausīs.” Templis ir personīgo atklāsmju, kas svētīs mūs mūsu ikdienas gaitās, vieta.

Prezidents Hinklijs mums teica, ka „tāpat kā mūsu Pestītājs atdeva Savu dzīvību kā aizstājošu upuri par visiem cilvēkiem, un to darot kļuva par Glābēju, tāpat arī mēs, iesaistoties darbā par mirušajiem templī, nelielā mērā kļūstam par glābējiem tiem, kas atrodas otrpus priekškara un kuriem nav attīstīšanās līdzekļu, ja vien tie, kas ir uz zemes, kaut ko neizdarīs viņu labā.”³

Tā ir ļoti nozīmīga kalpošana, ko mēs veicam, jo mūsu aizgājušie brāļi un māsas burtiski kļūst mums vairāk piesaistīti.

Templis ir vieta, kur iepazīt Tēvu un Dēlu. Tā ir vieta, kur pieredzēt dievišķu klātbūtni.

Pravietis Džozefs Smits paziņoja: „Es iesaku visiem ... virzīties uz priekšu un meklēt aizvien dziļāk un dziļāk dievbijības noslēpumus.”⁴ Un kur lai mēs meklējam? Tā Kunga namā.

Kļūsim par cilvēkiem, kas apmeklē un mīl templi. Es sniedzu savu liecību, ka templis ir paredzēts ģimenēm. Es tāpat liecinu, ka viss templī liecina par Jēzu Kristu. Tur sajūtams Viņa mīlestības un kalpošanas piemērs. Templis ir Viņa svētās mājas. Es zinu, ka Viņš ir Dieva Dēls, mūsu Glābējs, mūsu Pestītājs, mūsu Starpnieks un mūsu Aizstāvis Tēva priekšā. Viņš mūs mīl un grib, lai mūsu ģimenes būtu laimīgas un kopā uz mūžību. Viņš vēlas, lai mēs visi būtu aktīvi Viņa templī.

Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Orson F. Whitney, *Conference Report*, 1929. g. apr., 110.
2. Boyd K. Packer, “The Holy Temple,” *Ensign*, 1995. g. febr., 36.
3. *Discourses of President Gordon B. Hinckley*, 2. sējums; 2000–2004 (2005), 265.
4. *History of the Church*, 6:363.